

Обични братя и сестри,

Съобщава ви се, че тазгодишната братска среща ще стане въ съответнитъ кръжоци на Братството по следния начинъ:

ПЪРВИ ДЕНЬ, 10 Августъ 1945 г., петъкъ.

Въ 5 часа сутринята събрание въ салона на Братството:

1. Добрата молитва.
2. Пътът на живота.
3. Духът Божи.
4. Евангелие отъ Матей, 12 гл., 18 — 22 ст..
5. Евангелие отъ Лука, 6 гл., 27 — 39 ст..
6. Евангелие отъ Йоана, 13. гл., 31 — 36 ст..
7. Размишление: „Азъ затова се родихъ и затова дойдохъ на този свѣтъ да свидетелствувамъ Истината. Всѣки, който е отъ Истината, слуша гласа Ми“.
8. Четене беседата: „Мога да постигна“ (изъ тома „Заветътъ на любовта“, трети томъ).
9. Молитвата на Царството.
- 10 Въ Начало бѣ Слово.
11. Учителътъ (четиво).
12. Отче нашъ.
13. Благославяй, душе моя, Господа.
14. Гимнастически упражнения.

ВТОРИ ДЕНЬ, 11. Августъ, сѣбота.

Часътъ и редътъ, както въ първия день, само че ще се чете беседата „Двоенъ дѣлъ“ (изъ тома „Събуждане“) и четивото „Ученикътъ“.

ТРЕТИ ДЕНЬ, 12 Августъ, недѣля.

Часътъ и редътъ, както въ първия день, само че ще се чете беседата: „Заветътъ на новото“ (изъ тома „Заветътъ на любовта“, томъ първи) и четивото: „Любовта“.

На третия день, въ недѣля, въ 10 часа ще се прочете беседата „Вѣчно подмладяване“ (отъ тома съ същото заглавие).

Следъ обѣдъ свободно събиране на групи и обмѣна на мисли.

Презъ тритъ дни ще има общъ обѣдъ. Въ недѣля, на третия день, ще има братска вечеря, на която ще се повтори утринниятъ редъ безъ беселата, съ тритъ четива.

Всѣки да послужи на Господа, както разбира и да Му принесе своя приносъ, тъй както му се открива.

Молимъ, съобщете настоящето на околнитъ села, дето има кръжоци.

„Да се прослави Богъ въ Бѣлото Братство, и да се прославятъ Бѣлитъ Братя въ Божията Любовь.“

18.VII.1945 година
Изгрѣвъ — София.

Съ братски поздравъ:

Тодоръ Стоименовъ, Паша Теодорова, Симеонъ Симеоновъ, Никола Антовъ, Жечо Панайотовъ, Борисъ Николовъ, Боянъ Боевъ.

ПРИВЕТСТВЕНО СЛОВО

четено отъ Т. Стоименов на събора — 10. VIII. 1945 г. — на учениците на
Великото Всемирно Бяло Братство, София — Изгрев

„Бъдете съвършени, както е съвършен Отец
ваш на небесата“.

Това е зовът на безграничната Любов, да
бъдем синове на виделината.

Обични братя и сестри,

На мен се наложи в един важен момент, при видимото отсъствие на любещия ни и светъл Учител, да открия, пред братята - ръководители и всички братя и сестри, този наш духовен събор. И като ви поздравявам с добре дошли от мое име и от името на братския съвет, пожелавам ви даденото от Бога дело на Учителя да расте чрез учениците от сила в сила, за славата на Божието име и за благого на всички души по лицето на земята.

Учителът, добрият и светъл Божествен Учител, чийто дух работи непрекъснато в душите на своите предани ученици, ся семето на безграничната любов, мъдрост и истина близо половин век и вкуси от ранните плодове на своето Боговдъхновено слово по върховете на Витоша, Мусала и Рила, заедно съ своите ученици.

Той излъчваше от себе си топлина, светлина и любов към своите ученици. И те, вдъхновени от Неговото слово за вечния живот, проникнало в клетките на тяхния духовен организъм, Му се отзоваваха с нежно чувство и преданност.

По Божие повеление, добрият ни и светъл Учител на 27 декемврий миналата година, в ранни зимни зори напусна плътта, облече се Той в светлата дреха на безсмъртието, която е имал преди създаване мира, за да работи с по-голяма сила за Великото Всемирно Бяло Братство, на което глава е Христос.

Обични братя и сестри, всички ние, които сме слушали и възприели Неговото Божествено слово, виждаме неговата величина и грандиозност; то е предназначено за всички души по лицето на земята, безразлично от каква народност са. Преди войната още неговите ученици от различни народности и страни пропътуваха хиляди километри и дойдоха в България да се срещнат с Учителя си. Колко мила и красива бе тая среща в свещените дебри на тайнствената Рила! За нас е радостен фактът, че невидимият свят — Божият Промисъл — е избрал България като огнище на тези висши общочовешки духовни идеали.

Ако не беше войната, днес България щеше да се залива съ пробудени души от всички народи, идващи да проучат словото в страната, дето е говорил Учителът. Това пак ще бъде. България е била и ще бъде духовен център, защото е кръстопът на невидимите светли сили, облечени въ властта да обновят и просветят душите, предназначени да влезат в иерархията на шестата светеща раса.

Човек е, преди всичко, духовно същество. Той, ще - не ще, по закона на разумността или по закона на необходимостта, ще влезе в релсите на своя духовен възход, защото природните закони не търпят дисхармония. Всичко, що е обезсмислено, е дело на плътските пожелания. Затова се казва: „Да се не похвали нито една плът“, защото духът е творческата сила — той носи победа. Плътта, според степенята на своето развитие, може да послужи като орган за проява на духа. Без духа плътта е най-жалката останка от човека; и добрите му приятели, баща или майка, брат или сестра, мъж или жена казват: Махнете го по-скоро. Духът е разумната проява, правата мисъл и същина на човека. Без него човек е жив умрял. Духът — това е любимецът на човешката душа. Те не могат един без друг.

А плодовете на Духа са: Любов, радост, мир в Божествения свят; гърпение, благод, милосърдие в ангелския, в духовния свят; вяра, кротост

и въздържание въ физическия свят. Следователно, учениците на физическото поле, като първа стъпка в духовната иерархия, трябва да се отличават с вяра, кротост и въздържание. Чрез вяра ученикът се приближава към своя Създател, отдето черпи сили и всички възможности — красота, доброта, разумност за своя възход. Чрез кротост той неуморно гради своето духовно тяло. Чрез въздържание той разходва само лихвите от своите духовни капитали. А капитала той пази за по-големи бъдещи предприятия на духа, като несъкрушима сила, при важни и съдбоносни моменти.

Човек може да предаде само онова, което сам е постигнал, т. е. онова, което носи в душата си. Само плодовете, които е отгледал в градината на своята душа, може да предложи. С чужди дарове той не може да се натовари и да ги раздава. В реалния святъ на душите това е невъзможно. Тъй щото, който има любовта, който има Духа, ще носи плодовете на Духа, които споменах преди малко.

Великият Дух изпи в Гетсиманската градина горчивата чаша и каза в Христа: „За това се родих, за да свидетелствувам за Истината“. Великият Дух в Ян Хуса каза: „Ако щат в Констанц (мястото, дето го изгориха) всички керемиди дяволи да станат, аз ще отида за Христа“.

Великият Дух се прояви въ майката на благородния Симфорин, когато караха на кладата, защото устоял на своите убеждения. Майката, вървейки след него, насърдаваше го с думите: „Сине мой, върви напред, да се не колебаеш; днес ще влезеш в истинския, красив живот!“ Това е майката, дала сърдцето си на Христа.

Човек има една свещена задача в своя живот. Една свещена работа има да извърши той — тя е: да се подготви, Бог да се изяви чрез него. На тази работа съдействува цялата жива природа. Всички условия, през които минаваме, всички изпитания, радости и скърби имат за цел да ни подготвят да служим на Бога. Това е пътят на съвършенството.

От незапомнени времена Бялото Братство работи между народите, да ги подготви и постави въ пътя на тяхното върховно предназначение. И ако проследим историята на кой да е народ, ще срещнем светлите образи на Божествените пратеници, които са работили всред него, пробуждали са го от неговия дълбок сън, сочили са му великото предназначение и са му предавали даровете, които Бог му изпращал чрез тях. Тези пратеници не всякога са бивали облечени в багреница, и пътят им най-често е бивал стръмен и трънлив и често е завършвал с една голгота, ала този път, който води през страданията и смъртта, е пътят на възкресението. По този път са минали всички Божествени пратеници, пророци, апостоли и Учители, за да възкръснат в душите на човеците като живи сили, като светли водачи на вечни времена към Царството Божие.

И днес Бог изпраща своите благословения на всички души чрез своите служители. Такъв е законът на жертвата, законът на възкресението. „Ако житното зърно не умре, остава само; ако умре, принася плодъ 30—60—100.“

Бялото Братство работи по Божествените методи. Те са методи на светлината, на чистотата, на истината, на любовта, на красотата. От най-дълбока древност и до днес, те се предават като свещена традиция, която се е пазила ревниво през всичките времена.

Ще споменем някои от древните традиции на Братството, следи от които са запазени всред всички народи, дето то е работило. Някои от тия традиции водят началото си от преди 10,000 години, както казва нашият обичен Учитель.

Една от най-древните традиции на Братството е посрещането на слънцето с молитви и песни. Правило в Братството е, всяка работа да се започне и свърши с молитва и песен. Тая традиция Учителят възстанови и освети между нас. Друга от свещените традиции на Братството е братската вечеря. Хлябът и виното са емблема на жертвата, а жертвата е пътят към възраждането на човешките души. „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот вечен“. Това е пътят на пратениците Божии. Учителят ни посочи и освети този път за нас.

Друга свещена традиция е възлизането на планината. Планината винаги е символизираща Божествения свят — светът на истината. Всички знаем, с какво свещено чувство ни е извеждал Учителят на планината. Там ние влизаме въобще с великия Божествен свят, от който черпим сили и вдъхновение, за да изпълним мисията, за която сме дошли.

Друга от свещените традиции на Братството, една от най-красивите — това са братските срещи. Те се устройват всяка година в определени дни. Това са срещи на работниците Божии, на учениците от този и онзи свят, под ръководството на Върховните ръководители на Братството. На тези срещи учениците идат да получат наставления и упътвания за работа от своя Учител, както и неговото благословение за през цялата година. Това са свещени дни за ученика, незабравими по своята красота, мир и светлина. Те събуждат спомена за светлите небесни селения, които душите са напуснали, за да дойдат да се учат и работят на земята.

Това са методи за работа, които възстанови и освети между нас нашият обичен Учител. Ала Той ни завеща най-мощния от всичките — великият пример на своя живот. Той раздаде себе си нам, и неговият светъл образ живее в душите ни. Той ни вдъхновява, Той ни дава сила да следваме пътя, който ни посочи. Неговият живот всякога ще стои пред нас. Неговият жив пример казва: „Следвайте пътя, който ви показах“. Учителят живя с нас. Той ни показа примера на любовта, примера на търпението, примера на милостта, примера на свободата, примера на жертвата, примера на силата; даде ни примера на трудолюбието и на издръжливостта, на постоянството, на добротата, на вярата и примера на любовта към Бога.

Сега, когато търсим методи за работа и желаем да продължим Неговото дело, Той казва: „Следвайте пътя, който ви посочих“. Нека всеки носи в душата си образа на нашия обичен Учител, да черпи сила и пример в своя път. Нека всеки, по вдъхновение, свърши работата, за която Бог го е призовал и, както Духът го научи, така да работи.

Ние живеем в моменти на велики, епохални събития. От сцената на великия космос се събарят хилядолетни, стари култури, негодни да вместят новото. И от тресъка на това събаряне иде суматохата и страданието, както за отделния човек, така и за всички народи.

Спасението на човека е в силата на неговия дух; иначе, той представя жалка останка, носена от бурите на живота из широките степи в непознати на него пустини.

Силните, пробудените души са авангардът — те знаят, че след тях идат велики архитекти от невидимия свят, които ще построят новото. Те ще донесат онова, което е нужно за безграничната еволюция на човешкия дух: топлина за сърцето, светлина за ума, благородство и широта за душата и сила на духа, и всичко — що е потребно за общия живот в 4-те царства: минерално, растително, животинско и човешко.

Нашето присъствие в тези моменти не е случайно. В великия Божествен план за човешката душа няма нищо случайно. Сега Духът иде да се всели в най-вътрешните глъбини на душата. И като намери Божествените заложби в нея, изчиства ги от наслоените непотребности, шлифова ги, за да придобият първичната си чистота и светлина и, украсен с тях, човек излиза на повърхността смел и бодър за нови подвизи.

Христос казва: „Ако вашата правда не надмине правдата на книжниците и фарисеите, не можете да влезете в Царството Божие“. И на друго място казва: „Така да просветне вашата виделина пред човеците, че като видят добрите ви дела, да прославят Отца вашего, Който е на небесата“. Физическият баща обича всички свои деца, но тайно, незабелязано, той храни по-особена любов към онова дете, което иде по неговата линия. — Защо? — Защото чрез него ще се продължи родът му. Но и това дете носи в себе си нежни чувства към своя любещ баща.

И за тези унижени, заробени души, Бог жертвува Сина Своего Единородного, Възлюбеного, за да не погине, който вярва в Него, но да има жи-

вот вечен. Но формите и съдържането, това са лабораториите, в които работи човешкият дух, за да намери смисъла на всяка проява и, обогатен с сила, знание и любов, той поема стръмния път на Христа, за да изпълни върховната воля на своя Създател. А това е идеалът на светлите духове — да бъдат съвършени, както Отца си.

И кой баща не би се радвал, като види възделените желания на благородното си сърдце, отразени в неговия отрок?

В този момент светът представя, както за отделния човек, така и за обществата и народите, едно развълнувано от дъното море. Несгодите, болестите, международните недоразумения и смъртта са опасните бушуващи вълни. Под тяхните удари неминуемо ще загинат разглобените кораби на непредвидливите самонадеяни капитани. Но корабите на предвидливите и гениални капитани, запасени с всичко необходимо, ще излезат невредими на предназначенията пристанища.

Преди години от Бургазкото пристанище, в едно много бурно море, излизат два парахода, единият голям презокеански, а другият малък, с самонадеян капитан. Още с излизането им от пристанището, посрещат ги вълни свирепите морски вълни, и бреговата стража наблюдава, как свирепите вълни се разбиват в здравата конструкция на големия параход и как малкият параход, тласкан като треска от тези вълни, изчезва безследно, заедно с всичко в него.

Човек, в когото бушуват отрицателните сили на духовната поквара, неминуемо ще загине под вълните на живота, защото в него няма сила на съпротива, няма морал. Той е разлагащ се труп, а човекът на разума, благородството и труда, който живее в цялото, ще изплава на блаженото пристанище, защото това е човекът на духа, това е човекът, който носи в себе си всестранна безсмъртна култура. За него няма нещо невъзможно, защото той не живее сам за себе си. Той съчетава в себе си подсъзнанието с свръхсъзнанието. В неговата фина прозорливост се виждат следствията, преди да са произведени причините. Това е човекът — авангард на шестата светеща раса.

„Обични братя и сестри, днес трябва да благодарим на Бога чрез нашия мил и светъл Учител, че Той ни е качил на Божественния параход, изкован от най-силните материали на Неговите любов, мъдрост и истина. Параходът е неуязвим, капитанът му е нашият Учител. Той ни е запасил с всички духовни блага и ще ни изведе на блаженото пристанище.“

Сега на този първи събор, при видимото отсъствие на Учителя, а невидимото присъствие — ще издържим ли генералния изпит като достойни приемници на Неговото епохално дело? — Да, всички, които любим Бога и Учителя, ще издържим.

Христос казва: „Да се не смущава сърдцето ви. В света скръб ще имате, но дерзайте, Аз победих света“. Тези думи се отнасят за духовните герои, чиито капитали грижливо са запазени там, дето ни молец, ни ръжда ги разваля.

Днес сме в тегликата на Божествените везни. Всеки сам себе си ще определи, на коя ложа принадлежи. Аз ви моля, братя и сестри, въ името на Бога, в чието име сме се събрали, и заради светлата памет на добрия ни и светъл Учител, който ни отвори златните двери на красотата и величието на безграничната Божия Любов, Мъдрост и Истина, да пристъпим с любов и взаимно доверие към разрешаването на сложните въпроси и мероприятия. Защото към нас са устремени погледите на видимите и невидими наши доверители и с трепет следят нашето държание.

Божият Дух носи всичките блага на живота. Той присъствува в нашите души, и Той ни е довел на това място, да извършим Неговата света воля като Негови достойни работници.

Любезни братя и сестри,

Братският съвет счита за свой приятен дълг да сподели с всички интересувачи се братя и сестри впечатленията си от преживяното на тазгодишната братска среща, да съобщи идеите, които ни занимаваха през тия дни, както са изразени в прочетените доклади пред ръководителите, и водените с тях разговори.

Първото отраднo впечатление на всички бе радостта, с която мнозина се оказаха готови да дойдат в София, на прекрасния Изгрев, за да присъствуват на братската среща. Така, начело с братята ръководители, на дошли от всички братски кръжоци от цялата страна, ние видяхме между нас засмяните и жизнерадостни лица на много познати братя и сестри, а заедно с тях и някои нови, които за пръв път идеха да вкусят от духовното общение на душите, обединени в светлите идеи на Учителя за братски живот и за подвизи. Имаше и една група братя и сестри, които една седмица преди събора посетиха върха Мусала. Изпитали там всичките блага, които първенецът на Балканите и любимецът на нашия светъл Учител обилно им е поднесъл, те пристигнаха освежени на Изгрева, като вляха между всички струя на радост и веселие.

Работата на братската среща се започна на 10 август, 5 часа сутринта, както бе обявено в програмата. Голямо насърчение и разположение внесе духовното слово, прочетено от старшият брат Т. Стоименов, с което се обрисова състоянието на братството, както и идеите, които ни въодушевяват като ученици на Учителя и работници за идване Царството Божие на земята. Понеже се изказа желание да го прочетат и отсъстващите от събора, Братският съвет реши да напечата това слово.

След наряда, изпълнен в братския салон на Изгрева, всички заедно, с благоговейно чувство в сърдцата, посетихме мястото на Учителя, дето в тайна молитва и песен приобщихме душите си към светлата памет на Учителя. Там мнозина наново дадоха обет, да работят за своето усъвършенстване по пътя на Любовта, Мъдростта и Истината, за да станат достойни граждани на Царството Божие.

Отдавна полянката на Изгрева не бе виждала такъв наплив от изпълнители на Паневритмията; отдавна кръгът на участващите в упражненията не е бил тъй сгъстен от ученици. И през трите дни на братската среща паневритмичните упражнения бяха един от красивите номера на програмата. Братята и сестрите оркестранти особено усърдно извличаха от цигулките и другите инструменти мелодиите на Паневритмията. Така се редуваха: „Първият ден на пролетта“, „Евера“, „Аум“, „Запознаване“, „Рано ти стани“; най-после се построиха 12-те слънчеви лъчи, образувани от животрепещи братя и сестри, като пееха „Ти си ме, мамо, човек красив родила, умен да стана, добре да мисля“. Разви се и Пентаграмата с своите възшебно-подвижни фигури, правилното изпълнение на които, според думите на Учителя, показват и правилния ход на еволюцията на участващите.

Някои ще запитат: Не скърбите ли, че Оня, Който ви събираше и поучаваше толкова години, не е между вас и тези дни? Отговаряме: Ние непрестанно чувствуваме присъствието Му между нас; не преставаме да виждаме Неговия светъл образ на катедрата и да чуваме Неговия кротък и любещ глас. Мощта на Неговото Слово не престава и няма да престане да звучи във ушите ни. Неговите ритмични и хармонични стъпки в центъра на полянката остават паметни и за далечното бъдеще. Споменът от Него и за Него е не само минало, но и настояще, и бъдеще. Всеки да каже в себе си: Дерзай! Духът Му и на яве и в тайно всякога е с теб.

Присъстващите на събора братя ръководители, както казахме, дошли от цялата страна, използваха свободното време за решаване множество важни за братския живот въпроси. Първия ден бе изслушан докладът на финан-

совия и домакински братски съвет. Ето някои от мислите на този доклад:

„Датата 27. XII. 1944 г. донесе нови задачи за всички ученици: да повторим и приложим в живота си знанието, което Учителят ни предаде в течение на 25 години. На около 20 души братя и сестри се възложи трудната задача да се грижат за правилния ход на братските работи: от тях се съставиха братският, финансовият, домакинският и просветният съвети. От 1 януарий т. г., до деия на събора, всички, с особено старание, достойно изнесоха своите задачи. През всичкото време ние чувствавахме Духа на Учителя да ни напелва и вдъхновява с своите светли идеи. Първата стъпка, която се направи в вътрешния живот на Братството, бе постигнатата хармония между братята и сестрите, живущи на Изгрева, които вътрешно разбраха, че, с заминаването на Учителя, делото продължава и ще ни се дадат всички добри условия да се подвизаваме и занапред, както това ставаше при Учителя.

Известно е на всички, че заминаването на Учителя стана в време, когато някои обстоятелства от нашия обществен живот косвено засегнаха и Братството и го zlepоставиха между мнозина наши съчувственици, па и между по-широк кръг на обществото. Разпръсването на тая неблагоприятна атмосфера бе не малка грижа на братския съвет и, благодарение на някои щастливи стечения на обстоятелства, в кратко време корабът на Братството пое своя правилен ход. Делото на Учителя запази своето право на живот — братята и сестрите на Изгрева и в цялата страна продължихме да слушаме Неговото Слово; започнаха да приивдат към нас всички, които жадуваха за новото, красивото — за знанието, вложено в беседите на Учителя.

Нашите даровити братя и сестри — художници, музиканти, общественици бяха призовани да дадат своя принос за съграждането основите на Нова България, за внасяне повече ред и справедливост в живота. В много прояви около нас виждаме подчертаната почит към Братството, за реализираните между нас идеи на новото време.

Застанахи в нуждната спокойна атмосфера, Братският съвет се отдаде на творчество, направлявайки братските работи с нуждната опитност, запазвайки интересите на Братството, както в София, така и в провинцията. Изпратените Ви шест тома беседи и лекции са също така един задружен подвиг на всички ни, в това число и братята от просветния съвет и сестрите стенографки. С тия беседи и лекции имаме възможност да изпълняваме ежедневната ни задача, завещана ни от Учителя, която всякога ни е донасяла духовна радост.

Налага се вече Братството да се обзаведе с своя печатница, дето и в бъдеще да се отпечатват беседите и друга полезна книжнина, за духовна просвета на народа ни. Подобна книжнина представя изпратената Ви брошурка „Към новата култура“, която съдържа идеи на Учителя тъкмо за настоящия моментъ. Нека всеки брат и сека сестра да я поднесе на своите познати. Словото, което разнасяме между народа, е истинската работа, според думите на Любезния ни Учител.

Имуществото на Братството е в добър ред — недвижимите имоти около Изгрева се използват за зеленчукови и овощни градини. Салонът използваме за беседи, концерти, събрания и др.; полянката — за паневритмия и отдих, а една голяма част от мястото на Учителя е отредено за парк, построен по план, който с течение на времето ще стане най-красивото място на Изгрева. Разполагаме съ свой домакински инвентар, който използваме за братската кухня и трапезария и за други нужди на общия ни живот.

Музеят на Учителя е подреден и запазен в същия вид, както Той си е служил, а към него се проектира и братска библиотека — читалня. Музеят можем всички да посещаваме и през съборните дни — да се отдадем там за няколко минути на пълно съзерцание.

След заминаването на Учителя, между нас се яви идеята, да се учреди при Братството един фонд за подържане даровити младежи, да завършват образованието си. Проектно-правилникът за този фонд ще се погледне и обработи, за да имаме възможното най-добро приложение на идеята. Съществуващият подобен фонд към женското дружество на Изгрева автоматически преминава към новообразувания, приет от братята ръководители като дело на Брат-

ството в цялата страна. Така, именно, бедни и даровити младежи от братски семейства ще завършват университети и академии, за да бждат полезни на народа ни.

Забележка. Идеята за фонда „Даровити младежи“ се възприе възторжено от братята ръководители, като се възложи на Братския съвет в София да изработи и утвърди правилник за функционирането му. С отделно писмо ще изпратим този правилник на всички кръжоци.

Известни ви са грижите, които Учителят полагаше за преуспяването и подържането на братската трапезария на Изгрева, в която има вложени доста духовни елементи — безкористно трудолюбие и организирана самопомощ. Желанието ни е и в бъдеще столът да се поддържа и развива в духа на Учителските идеи, така че чрез приятната братска обстановка, чрез музиката, изпълнявана на обядите, да стане назидателен фактор за външния свят. Ние разчитаме на обща подкрепа с продукти и др., срещу заплащане, за да имаме и в тази област добри постижения.

Покрай другите въпроси, дотук разгледани, заслужава вниманието ни и тоя за предсказанието и ясновиждането. Между братята и сестрите, както на Изгрева, така и в провинцията, има такива с дарби и способности в областта на ясновиждането — Божествена дарба, която изисква Божествено отношение към нея. Желателно е, както за тия, които я притежават, така и за ония, които се ползват от нея, да подлагат всичко на щателна вътрешна критика, пресяване и преценка. Кой човек, с здрави физически очи и с здрав поглед за нещата, с здрави уши и добро чуване говори за всичко онова, което чува и вижда? Нека не забравяме великия пример, завещан ни от най-големия ясноvideц в света, как се говори и на кого се говори. Изкуство е не само да виждаш и да чуваш, но и да знаеш да мълчиш. Още по-голямо изкуство е всичко да разбираш, да носиш Мъдростта на вековете в себе си и да бъдеш тъй смирен и малък, за големите и силните да бъдеш невидим, за малките и слаби — вечен идеал на живота. Нека всеки се стреми и работи да стане ясноvideц, но да знае да мълчи; да слуша ясно и да знае, с кого да споделя виденото и чутото. Кой човек, като разглежда един предмет, може да каже, че напълно разбира смисъла и съдържанието му? Затова Великият Учител на човечеството казва: „Изпитвайте духовете“.

Да се вслушваме в тихия глас, който говори на душата ни, като най-добър съветник и ръководител в живота ни. Нека остане паметна за нас мисълта, казана от обичния ни Учител: „Истините, идеите, които изнасям пред вас, са резултат на хиляди опити. Щом в резултатите на опитите ми няма нито едно изключение, казвам, че идеята е абсолютна, т. е. Божествена“. Питаме се: Ако Великият Учител прави хиляди опити, за да изнесе пред света една идея, или една мисъл, какво трябва да прави ученика, чийто живот, външен и вътрешен, е изложен всеки момент на изпитания, изкушения и проверки?

Ще завършим нашия доклад пред ръководителите, като изложим разбирането ни, че Братството и занаятът трябва да обърне внимание на колективния живот, тъй както това ни се налага отвън. Хората искат да видят приложени нашите идеи и познания на организирано общество. Това ни подсказва, че братските кръжоци навсякъде трябва да станат образец за новия живот. Предвиждаме, като културна връзка между София и провинцията, при настъпване нормални времена и условия, да си послужим с братския хор и оркестър. Поне един път в годината братският хор, подсилен с солисти, певци и цигулари, да прави обиколка по градовете, дето има братски кръжоци, и да дава публични концерти за популяризиране Братската музика между народа. Тази сериозна работа за подготовка на хора, братският съвет е възложил на опитния диригент — брат Симеонов, като вярваме, че с съдействието на всички ни, а най-много с старанието на хористите, ще имаме добър успех.

Като казваме, че трябва да бъдем образец, специално за Изгрева, напомняме, че той трябва да бъде израз на красота и хармония предъ цяла България, както и пред външния свят. Да излезем вече от бараките, разхвър-

лени тук и там. Да се съобразим съ модерното градоустройство. Заедно с новия план на София, да се изработи такъв и за Изгрева, за който план имаме идея от Учителя. Така щото, в близкото бъдеще, като идвате тук, да видите на изток, още при входа от шосето, разположени стопанските заведения на Братството: кооперация, складове, фурня, баня и пр.. След това центърът — с братския салон, трапезарията, музея, библиотеката, а на запад — научните институти: игрището за паневритмия, университет, обсерватория и пр. Всред всички братски имоти да личи като бисер парка на Учителя. От центъра на юг, ще водят лъчи — алеи през красиви обществени градини, към подновените удобни жилища, в установен архитектурен тип, разположени в вид на подкова от единия до другия край на Изгрева. Да пожелаем всички в душите си да се изпълни това за слава Божия и за слава на Учителя!

Завършваме доклада на финансовия — домакиински съвет.

Пред ръководителите бе прочетен доклада на просветния съвет, съдържащ, освен отчет за дейността на съвета, още и редица полезни идеи и начинания. По технически причини не можем да дадем резюме отъ този доклад, но си запазваме правото да направим това при друг случай.

В едно от събранията си, братята ръководители, в качеството си на върховен братски съвет, избраха седмочленния Братски съвет в София, като постоянно присъствие — пожизнено, да продължават да се грижат за запазване интересите на Братството и в бъдеще. Всяка година през дните на събора, Братският съвет ще дава своя отчет пред ръководителите.

Върховният братски съвет намери, че едно от условията за процъфтяване на Братството, въобще, е да се спазва пълно единство в работите на Братството в цяла България. Преди всичко събранията трябва да се водят при пълен ред. Всички беседи и школни лекции да се почват точно навреме; да се чете препоръчаното в изпратеното вече окръжно; да се почва винаги с няколко песни, молитва и да се приключва с песен и молитва. Да не се допускат никакви тълкувания и обяснения на прочетената беседа, защото с това се засенчва дълбокият смисъл на беседата, губи се връзката с общата мисъл, а често се идва и до пререкания и недоволство от изказаното.

Учението на Учителя е изложено в повече от 7000 беседи. Ако този огромен материал се проучи основно и се приложи поне част от даденото, това е предостатъчно и за най-просветения ученик.

Горекананото не изключва изнасянето на ред сказки от просветени братя и сестри, но то трябва да става в часове и дни въвн от определените за Словото на Учителя — сряда, петък, неделя сутрин и неделя 10 ч. преди обяд.

Там, дето няма определен брат ръководител, управлението на Братството става отъ братски съвет — трима избрани души, утвърдени от седмочленния братски съвет в София.

На втория ден на събора, брат Боян Боев говори в братския салон на Изгрева на тема „Мисията на Учителя“, изслушвана с голям интерес от присъстващите братя и сестри.

Третият ден — неделя, премина все тъй с добро и повишено настроение на съборяните. Редът бе изпълнен идеално добре, а вечерта — братска вечеря, последвана от концерт с подобрани музикални творби и четива.

През следващите дни гостите от провинцията започнаха да се разотвоят по местата си, с силното желание идната година да имаме още по-добри условия, за да се съберем отново в по-голям брой. Да пожелаем да дойдат и ония, които тази година не можаха да бъдат между нас.

С сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

Обични братя,

Денят 27. септемврий, по случай девет месеца от заминаването на любимия ни Учител, ще се отпразнува по следния начин: *в Б. с.*

1. Добрата молитва.
2. Пътят на живота.
3. В начало бе словото.
4. Евангелие от Йоана, гл. 17.
5. Евангелие от Йоана, гл. 14, ст. 1—10.
6. Евангелие от Йоана, гл. 15, ст. 1—12.
7. Деяния на апостолите, гл. 1. ст. 4—8.
8. „На Учителя покорен“.
9. Дом на блаженството (из том „Опорни точки на живота“).
10. „Красота и благод“ (из същия том).
11. „Лъчи на живота“ (из том „Лъчи на живота“).
12. Отче наш.

Изгрев — София,
5. IX. 1945 г.

От Братският съвет

Обични братя и сестри,

Отпразднуването на празника на пролетта ще стане по следния начин:

Сутринта, в неделя, на 23. март т. г. излизане преди изгрев слънце на определеното до сега място.

Молитвата ще започне точно в 5 часа, както следва:

1. Добрата молитва.
2. Евангелие от Матей, 12 гл., 1—10 ст.
3. Евангелие от Марка, 10 гл., 3—12 ст.
4. Евангелие от Лука, 10 гл., 10—20 ст.
5. Евангелие от Иоана, 15 гл.
6. Молитвата на Царството.
7. Духът Божи.
8. Беседа: „Външна и вътрешна Любов“ (от тома „Да им дам живот“, съборни беседи 1936 година).
9. Размишление.
10. Отче наш.
11. „Блажени, които гладуват и жадуват за любовта, защото те ще се наситят.“ (Три пъти).
12. Гимнастически упражнения.

В 10 часа ще се чете беседата, която е по ред.

Вечерта в 6.30 часа братска вечеря.

На вечерята ще се повтори утринният ред без беседата.

Умоляват се братята — ръководители да съобщат настоящето на всички братя и сестри в околията.

Поздрав на всички братя и сестри.

Изгрев — София,

12. март 1947 г.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ.

Обични братя и сестри,

Днес човечеството изживява една голяма духовна и материална криза. Тази криза засяга не само външния, но и вътрешния живот, не само личния, но и обществения, народния и международния живот.

Всяка една култура се определя от отношенията на човека към вечните божествени принципи — любовта, мъдростта и истината. Когато човек загуби връзката си с тях, в него настава една вътрешна пустота. Животът изгубва всякакъв смисъл, човек изпада в безпътница, и почва постепенно да губи светлината, свободата и мира си. Животът му започва да се движи в един затворен кръг. Обаче разумната природа, която не търпи никакъв застой, има един начин да го извади от това статично положение. От великия, вечния източник на живота идва един нов Божествен потик, една нова вълна. Тя подема човека на своите плещи и го издига в един по-висок, в един по-съвършен свят. В този свят за него се разкриват нови, необятни възможности. Когато тази вълна почне да действа, под нейния напор втвърдените форми на стария живот почват да се разпадат, настават движения, борби, катаклизми във всички области на живота. Всички стари понятия, всички стари разбирания на хората, всички кумири, предразсъдъци и суеверия, които човек си е създал при своето отклонение от Божествения път, почват да се рушат.

Кой предизвиква всичко това? — Новото, което иде.

В началото на една нова култура винаги един Божествен Пратеник, един Велик Учител идва. Той носи словото на живота. Чрез езика на един народ Той може да даде конкретен словесен израз на онова велико богатство, което иде от Божествения свят. Неговото слово съдържа знанието за новата култура. В нея това знание има да се приложи и принесе плод. Всяка дума, с която Учителят си служи, е строго определена и пълна със съдържание. Чрез своя живот Учителят внася нови сили в човешката душа; дава потик на човешкия ум, на човешкото сърце и на човешката воля да се развият. Неговият живот е синтез и символ на новата култура, която той благовестува. Това е единствено и неповторимо явление.

И тъй, когато днес се засрещнете с противоречия от какъвто и да е характер, да знаете, че те се дължат на новото, което вече действа в света. То е още слабо, неопределено, неясно очертано, едва доловимо, ала то носи в себе си бъдещето. Днес всеки съзнателен човек трябва да различава новото от старото. Той трябва да знае на новото ли служи или на старото. Старото е мощно, силно, авторитетно, неговите форми са завършени, строго определени, то господства сега в света. То прилича на стар аристократ, с почтена, бяла брада, безупречно облечен, добре устроен в живота, силата и властта му са в богатството му, в общественото му положение, в титлите му, ала животът му е изчерпан.

Новото сега започва, то е като най-ранният трепет на пролетта, то сега приижда и е пълно с живот.

Старото е егоизмът — новото е любовта.

Новото обединява хората чрез любовта. Ученикът трябва да знае, как да работи с любовта. Това знание Учителят дава в своите беседи и лекции. Той по-

сочва и методите за работа, защото новото учение е приложение и живот. Това е Божествената трапеза, която днес се слага. Всеки, който е призван, ще яде от хляба, ще пие от виното и ще има живот в себе си.

„Ученикът на Божествената школа има известни качества, по които се отличава. Ученичеството не се определя от външното присъствие в школата, но от вътрешната връзка на човека с любовта и готовността му да ѝ служи.“

Има един закон на духовния живот, който гласи: Ако искаш да ти помагат висшите, напреднали същества — трябва да имаш техните добродетели. Ако искаш да не ти пакостят нисшите същества, не трябва да имаш тяхните слабости. Това е един метод за работа. Новото, което иде, това са разумни, напреднали души, които идат сега да помагат на своите братя на земята. Те внасят нов живот в тях. Старото, това са изостанали души, които гледат да спънат човека, да го отклонят от неговия път, за да го оберат.

Днес пред човека стои една важна, една съществена работа — да даде ход на силите на новото в себе си. Учителят казва: „През всеки едно от вас ще протекат известни сили на новата култура, необходими за нея“. Всеки човек днес се ползува от това велико благословение, което новият живот носи, но и една голяма отговорност има той, ако му противодейства.

Ученикът не се смуцава от противоречията, които изпъкват в неговия път. Когато се разрешават разумно и честно, те се превръщат в благословение. Учителят казва:

- Когато любовта царува, смут не става.
- Когато мъдростта управлява, редът не се нарушава.
- Когато истината грее, плодът цъвти и зрее.“

Учителят казва:

„Поливай дървото, и то ще даде добър плод.

Поливай цветята, и те ще се разцъвят с всичката си красота.

Когато човек изпраща любов към света, той полива дърветата и цветята в човешките души.“

Учителят казва:

„Изпращайте всеки ден по една вълна на любов към човечеството.“

Това става чрез молитвата. Нека навсякъде да се образуват молитвени групи, които да бъдат светли центрове, чрез които да се праща красив потик към всички.

Поздрав до всички братя и сестри.

Изгрев — София,
12. III. 1947 г.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ

Любезни брат,

Изпращаме Ви програмата за братската среща на 22—24 август т. г., заедно с едно послание от братския съвет. Молим прочетете това послание в събранието на Братството и изпратените екземпляри раздайте на братя и сестри. От тези послания изпратете и в околните села. Както ви съобщихме и по рано, учебната година се завърши на 20 юлий. Новата учебна година ще започне не на 14 септемврий, както беше казано, а на 21 септемврий. Тук ще Ви изложим с кои беседи и лекции ще започне новата учебна година:

1. На 24 септемврий — сряда — 5 ч. с. ще се прочете 21-ва лекция „Истинско служене“ от IV-та година на общия окултен клас.

2. На 26 септемврий — петък — в 5 ч. с., ще се прочете 30-та лекция „Учтивият човек“ от 4-та година на младежкия клас.

3. На 28 септемврий — неделя — 5 ч. с., ще се прочете беседата „Божията воля“ — 11-та беседа от тома „Новото начало“. След завършването на този том ще се започне с томове: „Той създава“ и „Старото отмина“.

4. На 28 септемврий — неделя — в 10 ч. с., ще се прочете беседата „Ще се стопи“ от 5 серия беседи. След завършването на 5-та серия ще се започне 6-та серия.

Поздрав на всички братя и сестри.

Изгрева — София

12. VIII. 1947 год.

Със сърдечен братски поздрав:

Братският съвет

Обични братя и сестри,

Тазгодишната братска среща ще се извърши поместно.
Тихо, вдълбочено, всеки да възстанови връзката си с Великия,
Единния, Вечния Източник на живота.

Бог е извор на всички блага.
Светлината иде от един център
Топлината иде от един център.

Животът иде от един център. Доколкото сме свързани с Него, до-
толкова ние имаме живот и условия да се изяви Той в нас.

Днешният свят е крайно обеднял. Когато в един дом се разхищава
повече, отколкото се внася, сиромашията иде. Обедняването иде от това,
че човек прекъсва връзката си с Великия Източник на Живота. Когато
не живее в съгласие с Неговите Разумни закони, човек харчи повече, от-
колкото придобива. Когато живее в Любовта, човек приема Бога в себе
си. Тогава иде животът и всички добри условия; в неговия дом настава
изобилие и радост.

БЛАГАТА НА ЖИВОТА ТРЯБВА ДА СЕ ПАЗЯТ.
ДОБРОТО Е ОСНОВА, ВЪРХУ КОЯТО КАТО СЕ ГРАДИ, ДОМЪТ Е УСТОЙЧИВ.
РАЗУМНОСТТА Е ОГРАДА.
ИСТИНАТА Е ПАЗИТЕЛ.

Задачата на учениците на Божествената Школа е да подържат
връзката си с Великия Разумен Свят. Да бъдат онази жива среда, през
която Божествените блага достигат до човешките души.

Днес в светът има много вярвания. Хората спорят, кое от тях е
право. Във всички вярвания има еднообразие. Каквито и да са те, хората
мислят, чувствуват и постъпват все по един и същи начин. Какво ползу-
ват тогава вярванията? — Всеки живее за себе си. Това е механично раз-
биране на живота, в него е еднообразието.

В Разумния живот има единство. Единството е живот за Цялото.
Там всеки се стреми към Единния, Вечния Източник. От Него черпи вдъх-
новение и сила. Тогава животът се изявява в неповторимо разнообразие,
хармония и красота.

Задачата на духовната школа е да подготви човешките души да
общуват с Бога. Учителят ни даде знания за това. Даде ни и методи и
правила за неговото прилагане, т. е. всички условия за съзнателна и ра-
зумна работа.

Любовта е път, по който животът иде.
Мъдростта е път, по който светлината и разумността идат.
Истината е път, по който свободата се придобива.

Когато не приема Любовта, човек изгубва живота си.
Когато отрича Разумността, той изгубва светлината си, изпада в
мрак и безпътница.

Когато изостави истината, изгубва свободата си. Тогава робството
иде. Днес човечеството държи своя голям изпит. Въпросът не е, в какво
вярват хората. Въпросът е, ще приемат ли Любовта?

Ще проявят ли разумността? Ще служат ли на Истината? От то-
ва ще зависи бъдещето на човечеството. Днес хората очакват помощ от
там, отдето не може да дойде.

ПРИЛОЖЕТЕ ЛЮБОВТА.
ПРОЯВЕТЕ РАЗУМНОСТТА.
СЛУЖЕТЕ НА ИСТИНАТА.

Само така ще дойде животът, светлината, свободата, мирът и ра-
достта — Божиите блага, определени още преди векове за човешките души.

Нашата братска среща ще бъде в Дух и Истина. Всеки дълбоко в
душата си да потърси връзката си с Бога — Великият Вечен Извор на Жи-
вота. Тя да бъде опора и сила за нас в работата ни за Светото Божие Дело,
на което нашият обичен Учител посвети живота си, и което ни завеща да
продължавваме.

НЕГОВОТО БЛАГССЛОВЕНИЕ ДА БЪДЕ С ВСИЧКИ НАС.
НЕГОВИЯТ ДУХ ДА НИ РЪКОВОДИ И КРЕПИ В ПЪТЯ НА ЖИВОТА.

ПРИЕТЕ НАШИТЕ БРАТСКИ ПОЗДРАВИ:

БРАТСКИ СЪВЕТ:

Тодор Стоименов, Паша Теодорова, Симеон
Симеонов, Никола Антоу, Жечо Панайотов,
Борис Николов, Боян Боев.

Обични братя и сестри,

Съобщаваме ви, че есенното равноденствие ще се отпразнува в неделя, на 21 септември в 5 ч. с. по следния начин:

1. Добрата молитва.
2. Пътят на живота.
3. Духът Божи.
4. Евангелие от Матей, 21 гл., 1—10 ст..
5. Евангелие от Марка, 10 гл., 1—10 ст..
6. Евангелие от Лука, 20 гл., 10—20 ст..
7. Евангелие от Иоана, 12 гл., 1—10 ст..
8. В начало бе Словото.
9. Беседата „Да имате любов“ от тома „Божествен и човешки свят“.
10. Отче наш.
11. Мото:

„Господи Боже наш, да дойде Твоето Царство на земята, както е горе на Небето, и всички народи, които Ти си призовал, да заемат своето място в Царството Ти, за да Ти служат с радост и веселие“.

12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство, и да се прославят Белите Братя в Божията Любов“ (3 пъти).

След това ще се направят гимнастическите упражнения.

В 10 часа ще се прочете беседата „Четири правила“ от тома „Лъчи на живота“. При братската вечеря в 7:30 ще се повтори утринният ред без беседата. Тази програма важи само за 21 септ. 1947 г., а не за цялата година.

1. През годината, при всекидневната молитва, ще се произнася мотото само веднъж.

2. Ще се проучават през годината Библията и беседите по следния начин: Всеки ден ще се прочита с размишление посочената страница от беседите, и след това ще се прочете по свобода известно място от Библията.

3. В другото свободно време проучаване на Библията и беседите по свобода.

4. Почивка всяка седмица — от четвъртък на обед до петък на обед — по свобода.

Настоящето да се съобщи на всички братя и сестри.

Поздрав на всички братя и сестри.

7. IX. 1947 г.
Изгрев—София.

С братски поздрав
БРАТСКИЯТ СЪВЕТ.

Септември

21. Новият светилник, 11.
22. Начало на мъдростта, 3.
23. Старото отмина, 204.
24. Новият светилник, 238.
25. Законът и Любовта, 144.
26. Той създава, 1.
27. Новият светилник, 19.
28. Старото отмина, 72.
29. Законът и Любовта, 148.
30. Той създава, 200.

Октомври

1. Начало на мъдростта, 28.
2. Той създава, 266.
3. Новият светилник, 21.
4. Законът и Любовта, 149.
5. Начало на мъдростта, 316.
6. Старото отмина, 273.
7. Начало на мъдростта, 27.
8. Да възлюбиш Господа, 129.
9. Новият светилник, 26.
10. Да възлюбиш Господа, 131.
11. Начало на мъдростта, 318.
12. Старото отмина, 86.
13. Да възлюбиш Господа, 225.
14. Новият светилник, 29.
15. Законът и Любовта, 150.
16. Да възлюбиш Господа, 223.
17. Начало на мъдростта, 39.
18. Новият светилник, 36.
19. Старото отмина, 275.
20. Той създава, 267.
21. Новият светилник, 72.
22. Старото отмина, 98.
23. Начало на мъдростта, 325.
24. Да възлюбиш Господа, 221.
25. Той създава, 273.
26. Новият светилник, 85.
27. Да възлюбиш Господа, 133.
28. Старото отмина, 201.
29. Да възлюбиш Господа, 136.
30. Новият светилник, 92.
31. Да възлюбиш Господа, 218.

Ноември

1. Законът и Любовта, 7.
2. Начало на мъдростта, 308.
3. Старото отмина, 264.
4. Новият светилник, 222.
5. Той създава, 262.
6. Начало на мъдростта, 8.
7. Законът и Любовта, 143.
8. Старото отмина, 258.
9. Новият светилник, 219.

10. Той създава, 261.
11. Начало на мъдростта, 15.
12. Да възлюбиш Господа, 127.
13. Той създава, 43.
14. Старото отмина, 71.
15. Той създава, 198.
16. Начало на мъдростта, 23.
17. Той създава, 282.
18. Начало на мъдростта, 89.
19. Да възлюбиш Господа, 125.
20. Старото отмина, 285.
21. Новият светилник, 110.
22. Той създава, 279.
23. Начало на мъдростта, 42.
24. Той създава, 41.
25. Новият светилник, 106.
26. Той създава, 277.
27. Законът и Любовта, 157.
28. Новият светилник, 244.
29. Старото отмина, 198.
30. Новият светилник, 95.

Декември

1. Начало на мъдростта, 299.
2. Законът и Любовта, 11.
3. Той създава, 258.
4. Начало на мъдростта, 291.
5. Старото отмина, 205.
6. Новият светилник, 189.
7. Той създава, 11.
8. Законът и Любовта, 139.
9. Новият светилник, 111.
10. Да възлюбиш Господа, 116.
11. Новият светилник, 215.
12. Старото отмина, 70.
13. Новият светилник, 194.
14. Той създава, 292.
15. Начало на мъдростта, 79.
16. Да възлюбиш Господа, 118.
17. Старото отмина, 250.
18. Той създава, 189.
19. Начало на мъдростта, 83.
20. Да възлюбиш Господа, 120.
21. Старото отмина, 289.
22. Новият светилник, 199.
23. Да възлюбиш Господа, 215.
24. Старото отмина, 63.
25. Да възлюбиш Господа, 232.
26. Той създава, 50.
27. Да възлюбиш Господа, 260.
28. Начало на мъдростта, 45.
29. Новият светилник, 254.
30. Законът и Любовта, 159.
31. Старото отмина, 189.

Януари

1. Новият светилник, 188.
2. Той създава, 17.
3. Начало на мъдростта, 77.
4. Той създава, 257.
5. Старото отмина, 13.
6. Законът и Любовта, 16.
7. Да възлюбиш Господа, 213.
8. Начало на мъдростта, 75.
9. Да възлюбиш Господа, 113.
10. Старото отмина, 210.
11. Законът и Любовта, 137.
12. Той създава, 294.
13. Начало на мъдростта, 279.
14. Начало на мъдростта, 72.
15. Той създава, 296.
16. Старото отмина, 64.
17. Законът и Любовта, 136.
18. Да възлюбиш Господа, 110.
19. Начало на мъдростта, 269.
20. Старото отмина, 292.
21. Начало на мъдростта, 61.
22. Той създава, 303.
23. Начало на мъдростта, 51.
24. Старото отмина, 55.
25. Законът и Любовта, 134.
26. Той създава, 305.
27. Законът и Любовта, 161.
28. Начало на мъдростта, 264.
29. Новият светилник, 266.
30. Старото отмина, 249.
31. Законът и Любовта, 132.

Февруари

1. Новият светилник 186.
2. Той създава 255.
3. Старото отмина 7.
4. Да възлюбиш Господа, 101.
5. Новият светилник, 185.
6. Старото отмина, 241.
7. Новият светилник, 114.
8. Законът и Любовта, 20.
9. Да възлюбиш Господа, 108.
10. Той създава, 5.
11. Да възлюбиш Господа, 228.
12. Законът и Любовта, 28.
13. Старото отмина, 21.
14. Новият светилник, 117.
15. Да възлюбиш Господа, 207.
16. Той създава, 36.
17. Старото отмина, 298.
18. Законът и любовта, 29.
19. Да възлюбиш Господа, 205.
20. Законът и Любовта, 31.
21. Той създава, 307.

22. Старото отмина, 37.
23. Начало на мъдростта, 253.
24. Законът и Любовта, 32.
25. Старото отмина, 46.
26. Законът и Любовта, 168.
27. Начало на мъдростта, 259.
28. Законът и Любовта, 37.
29. Новият светилник, 270.

Март

1. Да възлюбиш Господа, 93.
2. Начало на мъдростта, 154.
3. Той създава, 252.
4. Новият светилник, 184.
5. Да възлюбиш Господа, 89.
6. Начало на мъдростта, 159.
7. Старото отмина, 211.
8. Новият светилник, 118.
9. Той създава, 237.
10. Законът и Любовта, 169.
11. Да възлюбиш Господа, 88.
12. Той създава, 9.
13. Законът и Любовта, 176.
14. Начало на мъдростта, 95.
15. Той създава, 310.
16. Старото отмина, 35.
17. Той създава, 19.
18. Начало на мъдростта, 239.
19. Старото отмина, 235.
20. Той създава, 234.
21. Начало на мъдростта, 245.
22. Да възлюбиш Господа, 139.
23. Законът и Любовта, 38.
24. Начало на мъдростта, 247.
25. Той създава, 220.
26. Новият светилник, 276.
27. Старото отмина, 188.
28. Законът и Любовта, 40.
29. Той създава, 323.
30. Новият светилник, 313.
31. Да възлюбиш Господа, 74.

Април

1. Той създава, 65.
2. Да възлюбиш Господа, 7.
3. Новият светилник, 183.
4. Да възлюбиш Господа, 3.
5. Начало на мъдростта, 229.
6. Старото отмина, 132.
7. Начало на мъдростта, 153.
8. Той създава, 211.
9. Старото отмина, 304.
10. Да възлюбиш Господа, 59.
11. Начало на мъдростта, 101.
12. Да възлюбиш Господа, 201.
13. Старото отмина, 29.

14. Новият светилник, 120.
15. Да възлюбиш Господа, 191.
16. Начало на мъдростта, 235.
17. Новият светилник, 126.
18. Той създава, 214.
19. Начало на мъдростта, 149.
20. Законът и Любовта, 179.
21. Да възлюбиш Господа, 63.
22. Той създава, 89.
23. Начало на мъдростта, 142.
24. Да възлюбиш Господа, 155.
25. Старото отмина, 246.
26. Новият светилник, 128.
27. Начало на мъдростта, 326.
28. Законът и Любовта, 196.
29. Законът и Любовта, 44.
30. Той създава, 322.

Май

1. Той създава, 128.
2. Новият светилник, 181.
3. Да възлюбиш Господа, 5.
4. Начало на мъдростта, 226.
5. Старото отмина, 117.
6. Новият светилник, 138.
7. Начало на мъдростта, 112.
8. Да възлюбиш Господа, 44.
9. Той създава, 151.
10. Новият светилник, 140.
11. Да възлюбиш Господа, 182.
12. Да възлюбиш Господа, 230.
13. Новият светилник, 141.
14. Той създава, 320.
15. Старото отмина, 114.
16. Новият светилник, 137.
17. Той създава, 92.
18. Да възлюбиш Господа, 69.
19. Начало на мъдростта, 116.
20. Да възлюбиш Господа, 188.
21. Старото отмина, 228.
22. Новият светилник, 136.
23. Законът и Любовта, 50.
24. Начало на мъдростта, 331.
25. Законът и Любовта, 51.
26. Да възлюбиш Господа, 72.
27. Законът и Любовта, 72.
28. Законът и Любовта, 131.
29. Старото отмина, 223.
30. Начало на мъдростта, 138.
31. Той създава, 132.

Юни

1. Новият светилник, 177.
2. Законът и Любовта, 97.
3. Той създава, 201.

4. Начало на мъдростта, 222.
5. Новият светилник, 176.
6. Да възлюбиш Господа, 167.
7. Старото отмина, 102.
8. Да възлюбиш Господа, 41.
9. Законът и Любовта, 92.
10. Старото отмина, 231.
11. Новият светилник, 146.
12. Законът и Любовта, 198.
13. Той създава, 311.
14. Законът и Любовта, 81.
15. Да възлюбиш Господа, 165.
16. Новият светилник, 147.
17. Старото отмина, 105.
18. Той създава, 285.
19. Новият светилник, 175.
20. Законът и Любовта, 78.
21. Начало на мъдростта, 372.
22. Да възлюбиш Господа, 162.
23. Начало на мъдростта, 123.
24. Той създава, 318.
25. Начало на мъдростта, 133.
26. Да възлюбиш Господа, 33.
27. Законът и Любовта, 75.
28. Новият светилник, 173.
29. Законът и Любовта, 126.
30. Новият светилник, 174.

Юли

1. Новият светилник, 153.
2. Законът и Любовта, 98.
3. Новият светилник, 151.
4. Законът и Любовта, 209.
5. Той създава, 313.
6. Начало на мъдростта, 215.
7. Старото отмина, 145.
8. Новият светилник, 150.
9. Законът и Любовта, 99.
10. Той създава, 194.
11. Законът и Любовта, 121.
12. Старото отмина, 213.
13. Новият светилник, 148.
14. Да възлюбиш Господа, 39.
15. Начало на мъдростта, 202.
16. Той създава, 185.
17. Законът и Любовта, 122.
18. Той създава, 111.
19. Начало на мъдростта, 192.
20. Той създава, 316.
21. Законът и Любовта, 124.
22. Начало на мъдростта, 360.
23. Старото отмина, 148.
24. Начало на мъдростта, 364.
25. Да възлюбиш Господа, 37.
26. Новият светилник, 171.
27. Той създава, 147.

- 28. Начало на мъдростта, 181.
- 29. Да възлюбиш Господа, 22.
- 30. Старото отмина, 150.
- 31. Начало на мъдростта, 369.

Август

- 1. Законът и Любовта, 111.
- 2. Той създава, 155.
- 3. Старото отмина, 218.
- 4. Законът и Любовта, 103.
- 5. Новият светилник, 157.
- 6. Законът и Любовта, 210.
- 7. Той създава, 315.
- 8. Начало на мъдростта, 352.
- 9. Законът и Любовта, 102.
- 10. Старото отмина, 306.
- 11. Новият светилник, 158.
- 12. Начало на мъдростта, 354.
- 13. Законът и Любовта, 120.
- 14. Да възлюбиш Господа, 172.
- 15. Новият светилник, 336.

- 16. Да възлюбиш Господа, 15.
- 17. Старото отмина, 156.
- 18. Новият светилник, 160.
- 19. Той създава, 183.
- 20. Законът и Любовта, 119.
- 21. Той създава, 302.
- 22. Старото отмина, 160.
- 23. Да възлюбиш Господа, 180.
- 24. Той създава, 153.
- 25. Законът и Любовта, 118.
- 26. Старото отмина, 321.
- 27. Новият светилник, 170.
- 28. Начало на мъдростта, 179.
- 29. Той създава, 175.
- 30. Старото отмина, 186.
- 31. Новият светилник, 168.

Септември

- 1. Начало на мъдростта, 346.
- 2. Законът и Любовта, 112.

- 3. Старото отмина, 183.
- 4. Законът и Любовта, 214.
- 5. Старото отмина, 314.
- 6. Той създава, 157.
- 7. Начало на мъдростта, 341.
- 8. Законът и любовта, 116.
- 9. Старото отмина, 178.
- 10. Той създава, 167.
- 11. Начало на мъдростта, 166.
- 12. Законът и любовта, 117.
- 13. Старото отмина, 309.
- 14. Новият светилник, 162.
- 15. Начало на мъдростта, 358.
- 16. Старото отмина, 181.
- 17. Новият светилник, 164.
- 18. Начало на мъдростта, 170.
- 19. Старото отмина, 222.
- 20. Новият светилник, 167.

Обични братя и сестри,

На 27 декември по случай годишнината от заминаването на обичния ни Учител, точно в пет часа сутринта ще се състои братска среща, в която ще се изпълни следният дневен ред:

1. В начало бе Словото.
2. Добрата молитва.
3. 91 псалом.
4. Пътят на живота.
5. Духът Божи.
6. Евангелие от Иоана, гл. 15.
7. Възпоменателно Слово за Учителя от брат Тодор Стоименов.
8. „Лъчи на живота“, стр. 277 — 278.
9. „Двигатели в живота“, стр. 340 — 341.
10. На Учителя (песен).
11. Отче наш.
12. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов“ (три пъти).

След това сестра Цветана Табакова ще изпее: „Сътворението на Света“. (по Учителя).

Братската вечеря почва точно в 6 часа вечерта.

Преди концерта приветствено Слово за Учителя от брат Кирил Икономов.

В провинцията възпоменателното Слово сутринта и приветственото при братската вечеря ще се произнесат от някой брат или сестра.

Молим, съобщете настоящето и на околните села, дето има кръжоци.

15. XII. 1947 г.
Изгрев—София

Със сърдечен братски поздрав:
БРАТСКИЯТ СЪВЕТ.

ВЪЗПОМЕНАТЕЛНО СЛОВО

от старшият брат Тодор Стоименов към учениците на Великото Всемирно Бяло Братство, по случай три години от преминаването в безсмъртие на обичния ни и светъл Учител.

„Аз съм лозата, вие пръчките. Който пребъдва в Мене и Аз в него, той принася много плод. Защото без Мене нищо не можете да сторите“.

Евангелие от Йоана, 15 глава, стих 5.

Обични братя и сестри,

Преди три години на днешната дата 27. декември 1944 година в ранни зори нашият добър и светъл Учител напусна тесните предели на физическия живот, облече се в светлата дреха на безсмъртието, литна в безпределните пространства на Вечността, за нова работа на Великото Всемирно Бяло Братство, на което Христос е глава.

Божествените Христови принципи — Любов, Мъдрост и Истина, ще вдворят Царството Божие на земята, а добрите хора, без разлика на вяра и народност, ще бъдат съработници на Бога.

Днес всички преживяват трескаво състояние, епохата се превива от родилни мъки. Лекарите и милосърдни сестри бързат, готвят се за посрещане на необикновения младенец, който носи свобода, братство и равенство между всичките народи. Той ще събори границите на егоизма и ще даде широки, безпределни простори на алтруизма.

„Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене и Аз в него, той принася много плод, защото без мене нищо не можете да сторите“.

Да пребъдваш, значи, да имаш солидни основи в живота. Коя къща може да устои срещу природните стихии? — Онази, на която основите са поставени на камък. Къща, основана на пясък, ще се срути. Само умният човек може да търси здрави основи, и само той може да гради. Той е човек с пробудено съзнание. Той търси преди всичко причината на всяко явление, първо в своя собствен живот. Той е онзи бдителен капитан на парахода, който, през всяко време на неговия морски път, зорко бди над компаса и направлява парахода по най-безопасния път към предназначения му пристанище.

Христос казва: „Който пребъдва в Мене, и Аз в него“. За да пребъдеш, трябва да си като лозовата пръчка, здраво свързан с кютюка; да съставяш неразделна част от него, от който тя черпи жизнените сокове и принася изобилно плод.

Човек не е дошъл случайно на земята. Той не е във видимата фигура; той е преди всичко духовно същество, и носи красиви безсмъртни заложби в неговата душа. Той трябва да работи върху тези заложби, да се проявят като светъл ореол в топлиите свещени и приятни чувства в неговото сърце, като мека светлина в неговия ум, като благородна обхода в неговата душа и като силен и устойчив характер в неговия дух.

Учителят казва: Човек е сбор от всички добродетели. Който не притежава тези добродетели, той е изсъхнала пръчка и игра на природните стихии. Ученикът

трябва да бодърствува със свещен трепет върху правилния развой на своята права мисъл, защото тя е компасът, който ще го изкара на неговото духовно пристанище. Светът днес представя развълнуван океан, и в него се сблъскват почти всички идейни течения на земята; старите идеи са в своя залез и от тях нищо не може да стане. Алтруизмът, изразен в принципа „един за всички, и всички за един“ приложен по закона на великата любов и справедливост, ще донесат истинския мир на земята, като нови идеи, запечатани със собствената кръв на Великия Учител — Христос, Който казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Той е Онзи, за Когото древните пророци са казали: „Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на зъгъла“. За великата вълна, която Христос донесе на земята, пророк Давид говори със следните думи: „Камъкът, който удари образа — царствата земни, стана планина голяма и изпълни всичката земя — това е федерирането на всички народи по закона на разумността.

Обични братя и сестри, нашият светъл Учител ни даде най-широки и приемливи за нашия ум тълкувания, да разбираме това, което днес става, и да знаем онова, което след него ще дойде, защото всичко еволюира. Без противоречия на земята е невъзможно, — хората се намират на различна степен в своето развитие. И не може да искаш от всички еднаквост.

В духовния живот по-големият брат се познава по неговите обръщения към по-малкия брат и изобщо в живота. С кротост и мекота, той всякога е готов в услуга, без мисъл за отплата, но с любов, защото това е, което свързва душите през вековете.

Христос казва: „В света скръб ще имате, но дерзайте. Аз победих света.“ Неговите принципи, че частта е част от Цялото, и Цялото трябва да живее за частта, ще победят света.

Във Всемирния Божествен План няма нищо случайно. Всичко се движи по строго определени линии. Христос е категоричен. Той казва: „Всяка власт отгоре е дадена.“ От разумността на управлението зависи нейното дългоденствие. След всяко престъпление иде възмездието; и след всяка благородна постъпка иде възрастването на всичко смислено в живота. Учителят казва: „Щастието на земята е изключено, защото животът на земята представя люлееща се земетръсна област. Когато не мислиш, тогава ще изригне вулканът. Докато смъртта върви след човека, щастието за него е изключено.“

Древните Цезари, потънали в разкош и пиршество, не можаха да проумеят думите на мъдреца Солон, че преди смъртта няма щастие. Но изправени пред грозния образ на смъртта, разбраха, че мъдреците носят опитността на вековете, и за тях истината е без противоречие, преклониха глави, опростиха се, защото видяха, че всичко на земята е преходно, и участта на човека зависи от неговата разумност и далновидност.

Целта на човека е да намери себе си в безграничното, да се познае като душа, като част от Цялото и да схване, че му предстои труден, но красив стремеж към пентъра, дето ще намери своето здраве, щастие и блаженство. Човекът с пробуденото съзнание е обична душа на Светлите Духове; той е тяхната радост и обект на най-приятна работа — да създадат от него идеалния образ на красота, чистота и святост, за да бъде поставен на видно място в художествените галерии на великия и невидим художник.

В живота на човека се преплитат две сили от две противоположни иерархии: едните работят чрез тъмнината, а другите чрез виделината. Там, дето работи виделината, ще видите проявата на топли чувства, светли мисли и благородни постъпки, защото те съставят градивния духовен материал за светящото тяло на човека от шестата — светяща раса. Чрез светлото тяло ще се проявят великите архитекти на новата култура. Новата култура ще почне градежа отвътре-навън. Човекът на новата култура ще бъде огледало и образец във всичко. В него ще бъде съчетано Словото с делата му; в очите му ще виждаш истината, в устата му — любовта, в носа му — неговата интелигентност, а в брадата му — устойчивостта в идеите. И всичко в него ще лъха духовна чистота и съвършенство. За човека на шестата раса

животът на земята, в сравнение с Великата Вечност, е един миг, а той стои по-високо от този миг. Той живее в безграничното пространство на вселената. Той намира смисъла на живота в светлите и възвишени мисли, чувства и постъпки, защото те носят жизнените елементи за правилната му функция на физическото поле. Той знае, че същината не е в формата, която носи, а в съдържанието ѝ. Той, със своя живот, дава пример във всяка благородна проява. На физическото поле със своя труд, в чувственото поле с чистотата на сърцето и в умственото поле с широката светла мисъл.

Учителят казва: Учете, придобивайте знания, вниквайте в смисъла и съдържанието на всичко, което срещате в живота. Не се мамете от преходните неща, за да бъдете Синове на Виделината. Разумният човек носи в себе си прозорливостта на своя дух. Той различава всички прояви в живота и държи само онова, което носи доброта, истина и красота, защото те са чистота за сърцето му, светлина за ума му, свежест за душата му и здравата крепост на неговия дух.

Христос казва: „Бъдете свършени, както Отец ваш е свършен.“ Учителят изяснява: Ученикът трябва да изработи в себе си сърце чисто като кристал, ум светъл като слънцето, душа обширна като вселената и дух мощен като Бога и едно с Бога.

Учителят е дошъл за реализирането на тая възвишена култура на земята. Това е Неговата мисия, възложена Му от Бога. Със Своето Слово, със Своя живот, Той даде мощен потик за идването на новото. Този потик изпървом засяга извезстен брой души, но постепенно се разраства и ще обхване цялото човечество.

Днес сме в една преходна епоха — разцъвтвяването на човешката душа. Тя се пробужда. Ето защо, иде глад за човешките души, за Словото Божие, за проява на духовния човек в новия ден. За това копнее човешката душа в своите дълбини. Словото на Учителя съдържа идеите на шестата светяща раса.

Днес сме в началото на пробуждането на човешката душа, има нужда от много работници. Новите идеи, които Учителят носи, са елементите за съграждането на новата култура и за създаването на новия човек на правда, святост и истина.

Трябва да употребим всички усилия за проникване Словото на Учителя във всички кътове на българската земя: във всички села, паланки и градове и във всички континенти. Невидимият свят ще ни съдействува в тая велика задача. Нека с радост и абсолютна вяра да работим за делото на Великия ни Учител. С това подготвяме и съдействуваме за реализирането на Великия Божествен план, по който ще дойде Царството Божие на земята, за благо на всички народи. Нека всички се обединим в една велика хармония, за да можем да работим за великия идеал, за увенчаване с успех мисията на Учителя.

Благапожелавам на всички души, за които е дошъл нашият добър и светъл Учител, да проникнат дълбоко в духа на Неговото Божествено Учение, да го реализират в себе си, за да бъдат причислени към Божиите работници и да работят за доброто на цялото човечество.

Учителят се обръща към Своите ученици: Вървете напред без страх, без тъмнина, но с любов и светлина за мир и правда на земята.

Любовта е най-мощен фактор. Тя ражда живота и носи възкресението, а ние всички, които сме проникнати от Духа на Учителя, да бъдем синове на възкресението!

Обични братя и сестри,

На 27 декември, по случай годишнината от заминаването на Обичния ни Учител, в 5 ч. с. ще се състои братска среща, при която ще се изпълни следният ред:

- 1) „В начало бе Словото“.
- 2) Добрата молитва.
- 3) Пътят на живота.
- 4) Молитвата на Царството.
- 5) „Духът Божи“.
- 6) Ев. от Иоана, гл. 6, от 26—41 ст.
- 7) Ев. от Лука, гл. 7, от 36 ст. до края.
- 8) Ев. от Матей, гл. 10, от 7—23 ст.
- 9) Ев. от Марка, гл. 12, от 1—12 ст.
- 10) Беседа от Учителя: „За името ми“ — от тома „Петимата братя“ на стр. 55.
- 11) Песента „На Учителя.“
- 12) Отче наш.

Формулата: „Да се прослави Бог в Бялото Братство, и да се прославят Белите Братя в Божиата Любов.“

Братската вечеря ще почне в 6 ч. в. На нея ще се изпълни утринния ред, без беседата.

Молим, съобщете настоящето и на околните села, дето има кръжоци.

10 декември, 1949 г.
Изгрев. — София.

С поздрав:
Братският Съвет.

Обични братя и сестри,

Тая година Петровден, 12. VII. 1949 г. — именният ден на обичния ни Учител — ще се отпразнува по следния начин:

Сутринта в 5 часа в салона на Братството ще се изпълни следната програма:

1. Добрата молитва.
2. 91 псалом.
3. Молитвата на Царството.
4. В начало бе Словото.
5. Евангелие от Иоана, 17 глава.
6. Беседа: „Даром давайте“ (от тома „Красотата на душата“).
7. „Благословен от Бога Ти“.
8. Отче наш.
9. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божиата Любов“ (три пъти).

В 7 часа вечерта братска вечеря, в която ще се повтори утринният ред без беседата. След това ще се изпълни литературно-музикална програма.

Молим, съобщете настоящето във всички околни села, дето има кръжоци.

Поздрав на всички братя и сестри.

27. VIII. 1949 г.
Изгрев—София.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ.

Обични братя и сестри,

Като чествуваме днес паметта на нашия обичен Учител, ние искаме да споделим с вас някои мисли върху учението, което Той донесе на света.

Преди да отвори Божествената школа, Учителят дълго време проучава българина, респективно човека. В своите пътувания Той прави научни изследвания, за да види до къде е достигнал човек в своето развитие, какво е усвоил от Божественото знание, което му се е преподавало в миналото, и къде се спъва сега в своя път. Учителят слезе в нашия свят, за да види условията, при които се намираме, да ни помогне, да ни подаде ръка и да ни изведе в един по-висок свят.

Днес не е лесно да се говори на хората за Божественото учение, защото те още носят предразсъдъците, суеверията и заблужденията на миналото, подобни на джунгли, в които човек се е загубил, и не може да намери своя път. Като се говори за Божественото учение, хората се стремят да го подведат към някоя от познатите тям религиозни, философски или социални системи — статични системи на миналото. С това те прекъсват живата връзка, която именно Божественото учение установява между човешката душа и нейния Първоизточник.

Има едно единно и неделимо знание, което иде от Великото Разумно Начало. То не принадлежи на никоя църква или общество, на никой учен или философ. Това е Божественото знание, знанието на разумния живот — велико и необятно. Всички същества, от най-великите до най-малките, черпят от него и разрешават своите задачи в живота. Въпросът е, човек да намери пътя към това знание, т. е. онези методи, правила и закони, чрез които може да се ползува от него.

В своите беседи и лекции Учителят излага Божественото знание по начин достъпен за нас. Затова главната ни задача е да проучаваме и прилагаме това знание, за да можем да го предадем и на нашите братя по цялата земя.

Има голяма разлика между знанието, което се преподава в една гимназия или университет, и знанието, което се дава в Божествената школа — школата на Бялото Братство. Първото е външно знание, то може да се разбере и заучи; второто е живо знание, то трябва да стане живот на ученика — негова плът и кръв.

В школата на Бялото Братство знанието се дава като семенца. Ученикът трябва да ги посади в своята душа, да ги възрасти и отгледа, да принесат плод, да узрее този плод и, като го опита, да го поднесе на своя Учител, а после и на своите братя.

Божествените идеи, мисли и чувства се отглеждат в градината на човешката душа. В тази свещена работа ученикът не е сам. В нея участва целият разумен свят, всички Напреднали Същества. Като учи и работи, ученикът се свързва с тях, свързва се с Бога. Тази връзка е жива. Знанието расте заедно с ученика. В това се изявява великото единство на живота.

Когато една истина на Божественото знание влезе в човека, тя оживява в него и той живее в нея.

Някои идеи се посаждат за по-малък период от време; те принасят плод скоро. Други, обаче, принасят плод след векове. Като растат и се развиват, те организират съзнанията на много хора, обединяват ги, разширяват ги, внасят в тях светлина и сила, като същевременно черпят сокове от тях. Тъй те се реализират на земята.

Днес в живота прониква нова светлина. Тя носи новото знание. Тя разкрива непознати досега области на живота. Тя определя новото отношение на човека към Великото Разумно Начало — към Бога, отношение на син към Баща.

Тази светлина Учителят нарича разумната Любов. Тя ще преустрои живота първо отвътре, а после и отвън.

Учителят казва: „Ние проповядваме едно учение на Любовта, според което всички народи да живеят разумно като в един организъм.“

Досега в пътя на борбата човек е бил враждебен на останалия живот, на цялата природа, която той иска да подчини. Сега, в пътя на Любовта, човек ще се възвърне отново в живота на Цялото — ще заеме своето място в Божествения организъм.

„Новото учение е Христовото учение, което трябва да се приложи поне в малки размери, поне в отношенията между бащи и майки, между слуги и господари, между всички хора на земята.“

„Всички съвременни учения, всички теории могат да се приложат, но на базата на Любовта, т. е. на вътрешния принцип в живота. Всички растения могат да растат и да се развиват само, ако са посадени. В този смисъл, Христовото учение е почвата, т. е. основа на всички социални учения. На тази почва всичко може да се приложи, всичко може да расте“ — казва нашият обичен Учител.

Божественото учение днес влиза в живота. То носи със себе си всички условия да се реализира. Защото животът е цялостен, единен и неделим.

Бъдете бодри!

Бъдете смели и решителни!

Работете за делото на нашия обичен Учител —

за идването на Царството на Мира, Светлината и Любовта!

Той е винаги с нас!

С поздрав:

Изгрев, 27. VI. 1949 г.

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ.